

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DHM-VI.054.4.2026
Warszawa, 22 kwietnia 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 15833 w sprawie działań rządu RP wobec umowy handlowej UE-Mercosur oraz zagrożeń dla bezpieczeństwa żywnościowego Polski i przyszłości polskiego rolnictwa

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję poniżej odpowiedź na interpelację nr 15833 złożoną przez posel Barbarę Bartuś w sprawie działań rządu RP wobec umowy handlowej UE-Mercosur oraz zagrożeń dla bezpieczeństwa żywnościowego Polski i przyszłości polskiego rolnictwa opracowaną w uzgodnieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi i Ministerstwem Spraw Zagranicznych.

Ad 1.

Uprzejmie informuję, że nie zapadła jeszcze definitywna decyzja rządu w sprawie złożenia skargi na decyzję Rady w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania umowy z Mercosur do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE). Nie podzielamy stwierdzenia, że brak złożenia skargi stanowi zaniechanie. Nadal istnieje taka możliwość i aktualnie trwają analizy w tej sprawie. Ponadto chciałbym zwrócić uwagę Pani Posel, że 21 stycznia br. Parlament Europejski przyjął rezolucję o skierowaniu do TSUE wniosku o opinię co do zgodności Umowy przejściowej w sprawie handlu (ITA) oraz Umowy o partnerstwie pomiędzy UE i krajami Mercosur (EMPA) z Traktatami UE. Okoliczność ta stanowi realizację postulatu Polski, gdyż Polska będzie uprawniona do przedstawienia stanowiska w postępowaniu przed TSUE wszczętym na wniosek Parlamentu Europejskiego. Umożliwi to polskiemu rządowi przedstawienie argumentów wskazujących na niezgodność umowy UE-Mercosur z traktatami unijnymi.

Ad 2.

Zarówno Ministerstwo Rozwoju i Technologii, jak i Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi przeprowadziły analizy wpływu umowy Mercosur na polski sektor rolno-spożywczy, których wyniki były publikowane na publicznie dostępnych stronach internetowych ww. urzędów, jak i na stronie internetowej Sejmu RP. Przykładowe tego typu publikacje nadal są dostępne pod poniższymi linkami:

- [MRiT podtrzymuje negatywne stanowisko w sprawie umowy UE- Mercosur](#)
- [Umowa UE-Mercosur – negatywne stanowisko resortu rolnictwa](#)
- [Informacja MRiRW nt. umowy UE-Mercosur z punktu widzenia potencjalnego wpływu i skutków dla polskiego sektora rolnego przygotowana w ramach zobowiązania Komitetu Wspomagającego do spraw Prezydencji RP w Radzie UE z 7 stycznia 2025 r.](#)

Prowadzenie bieżących analiz wpływu wejścia w życie umowy UE z krajami Mercosur jest kontynuowane. Analizy te są przygotowywane również w odpowiedzi na wnioski przekazywane przez organy Sejmu i Senatu. Między innymi 22 stycznia 2026 r. MRiRW przekazało do Podkomisji stałej do spraw monitoringu Wspólnej Polityki Rolnej Unii Europejskiej i akcesji nowych państw do Unii Europejskiej ze szczególnym uwzględnieniem Ukrainy *Informację na temat możliwości i zagrożeń dla polskiego rolnictwa w związku z podpisaniem umowy UE-Mercosur*, a podobne opracowanie zostało przekazane 26 stycznia 2026 r. również dla Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Senatu RP (w załączeniu).

Zidentyfikowane przez nas zagrożenia wynikające z liberalizacji w postaci przyznania krajom Mercosur kontyngentów taryfowych na kilkanaście wrażliwych dla UE grup towarów rolno-spożywczych mają przede wszystkim charakter pośredni. Polegają one na ryzyku wypierania polskiego eksportu z rynków innych państw członkowskich UE (głównie z Europy Zachodniej i Południowej), do których może trafiać zwiększony import z krajów Mercosur. Zagrożenia te dotyczą zwłaszcza sektorów mięsa drobiowego (i w mniejszym stopniu - sektora jaj) oraz mięsa wołowego. Zagrożenie bezpośrednio identyfikujemy w sektorze tytoniu, zwłaszcza nieprzetworzonego – CN 2401 w przypadku, którego import z Mercosur już w obecnych uwarunkowaniach taryfowych stanowi około 1/3 importu z krajów trzecich, zarówno na poziomie Polski, jak i na poziomie UE.

W odniesieniu do pozostałych sektorów objętych liberalizacją w ramach umowy ryzyko zagrożeń z perspektywy Polski jest mniejsze niż wskazane wyżej, choć oczywiście niewykluczone.

W sektorze cukru przewidziana umową liberalizacja dotyczy tylko surowego cukru trzcinowego do rafinacji (cukier biały rafinowany jest wyłączony z liberalizacji). Ma ona polegać na ustanowieniu nowego, bezcłowego kontyngentu taryfowego w wysokości 10 tys. ton dla Paragwaju oraz na zniesieniu cła dla części (180 tys. ton) z obecnie już alokowanej w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO) kwoty taryfowej dla Brazylii. W odniesieniu do kontyngentu taryfowego na mięso wieprzowe w docelowej wysokości 25 tys. ton - obecnie, z uwagi na unijne zasady związane z bezpieczeństwem żywności, mięso wieprzowe z krajów Mercosur nie jest dopuszczane na rynek UE, a więc koncesje w tym zakresie nie mają obecnie praktycznego znaczenia. W sektorze zbóż umowa nie powinna mieć znaczącego negatywnego wpływu. Pszenica (z wyłączeniem nasion do siewu) jest wyłączona z liberalizacji. Stawka celna UE w imporcie kukurydzy ze wszystkich krajów świata (poza Rosją i Białorusią) wynosi obecnie 0% i dopóki nie ulegnie ona zmianie, przyznany w ramach umowy bezcłowy kontyngent na kukurydzę w docelowej wysokości 1 mln ton nie zmieni warunków importu do UE. W przypadku żyta, jęczmienia i owsa umowa przewiduje stopniową redukcję stawki celnej w kolejnych latach po wejściu w życie umowy aż do jej całkowitego zniesienia po 7 latach (w przypadku ziaren owsa do

siewu po 10 latach). Import zbóż z Mercosur do UE zdominowany jest przez kukurydzę oraz ryż, które reprezentowały odpowiednio 63% i 36% wartości zbóż przywiezionych z krajów Mercosur w 2024 r. Jako niewielkie oceniamy prawdopodobieństwo wzrostu przywozu soi i śruty sojowej na skutek liberalizacji przewidzianej umową, ponieważ już obecnie ten przywóz realizowany jest po zerowej stawce celnej, nie tylko z krajów Mercosur, ale również z innych kierunków (z wyłączeniem Rosji i Białorusi). Polska jest dużym importerem netto, w szczególności z krajów Mercosur, śruty sojowej wykorzystywanej do produkcji pasz.

Zwracam jednocześnie uwagę, że wielkości kontyngentów przewidziane umową będą wzrastały stopniowo do wielkości docelowych w okresie kilku lat, a nie zaczną obowiązywać w pełnej wysokości od razu w momencie wejścia w życie umowy (zgodnie z harmonogramem załączonym do umowy). Przykładowo, bezpośrednio po wejściu w życie umowy będą obowiązywały następujące roczne wielkości kontyngentów:

- na mięso wołowe - 2 kontyngenty w łącznej wysokości 16,5 tys. t ze zredukowaną stawką celną w wysokości 7,5% (docelowa wielkość kontyngentów - 99 tys. t - dopiero po 6 latach od wejścia w życie umowy),
- na mięso drobiowe - 2 bezcłowe kontyngenty w łącznej wysokości 30 tys. t (docelowa wielkość kontyngentów - 180 tys. t - dopiero po 6 latach od wejścia w życie umowy).

Z racji, że tymczasowe stosowanie umowy ITA ma rozpocząć się 1 maja 2026 r. (tj. w czasie trwania roku kalendarzowego) wielkości kontyngentów w ramach umowy przewidziane na 2026 r. powinny być do tej sytuacji dostosowane i zostać otwarte w wysokości 8/12 wielkości rocznych. Takie stanowisko będziemy prezentować w dyskusjach na forum UE. W przypadku ww. produktów realizacja tego postulatu oznaczałaby zmniejszenie łącznej wysokości kontyngentów w 2026 r. do poziomu 11 tys. t dla mięsa wołowego oraz 20 tys. t dla mięsa drobiowego.

Ad 3. oraz Ad 5.

Chciałbym zapewnić Panią Poseł, że w związku z planowanym od 1 maja br. uruchomieniem tymczasowego stosowania Umowy przejściowej w sprawie handlu pomiędzy UE i krajami Mercosur (ITA) administracja rządowa będzie monitorowała ewentualne zakłócenia rynku (lub ryzyka ich wystąpienia) powodowane importem z państw Mercosur. W razie ich stwierdzenia podejmiemy odpowiednie kroki na szczeblu krajowym i unijnym, w tym interweniując i wnioskując do Komisji Europejskiej o wykorzystywanie dostępnych mechanizmów ochrony rynku.

Aby wejść na rynek UE produkty z krajów Mercosur muszą spełniać unijne wymogi bezpieczeństwa żywności, a umowa nie uchyla tego wymogu. Produkty te podlegają obowiązkowi granicznej kontroli bezpieczeństwa i jakości przez właściwe inspekcje i służby zgodnie z obowiązującymi przepisami i procedurami. W odpowiedzi na m.in. postulaty Polski Komisja Europejska prowadzi obecnie prace na rzecz wzmocnienia procedur kontroli bezpieczeństwa w imporcie żywności z krajów trzecich oraz większego dostosowania wymagań dotyczących produktów importowanych do wymogów produkcji UE w obszarze pestycydów i dobrostanu zwierząt. KE planuje także m.in. zwiększenie

audytów w krajach trzecich o 50% w ciągu dwóch lat. Ponadto od 1 maja do 1 września 2026 r. w ramach akcji „Priority Control Action” KE oraz właściwe władze w państwach członkowskich UE (w Polsce – Krajowa Administracja Skarbowa oraz inspekcje: weterynaryjna, fitosanitarna, sanitarna oraz jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych) będą dodatkowo monitorować przepływ towarów z krajów Mercosur. W ramach wspólnych działań będą identyfikowane zarówno ryzyka fiskalne, jak i zdrowotne importu z krajów Mercosur.

Przypominam, że w umowie UE-Mercosur zawarte są zapisy przewidujące możliwość zastosowania bilateralnych środków ochronnych w handlu. W odpowiedzi na postulaty i presję m.in. polskiego i francuskiego rządu Komisja Europejska przedstawiła projekt rozporządzenia wdrażającego te zapisy do prawa UE. W rezultacie 11 marca 2026 r. zostało przyjęte rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 2026/687. Regulacja ta określa procedurę wszczęcia i prowadzenia przez KE postępowania ochronnego w imporcie z krajów Mercosur towarów rolno-spożywczych. Wdrożenie klauzuli ochronnej umożliwi zawieszenie preferencyjnych stawek celnych w umowie z Mercosur, o ile w toku postępowania Komisji Europejskiej będzie wykazane, że ma miejsce nadmierny import tego produktu i że powoduje on poważną szkodę produkcji unijnej lub grozi spowodowaniem takiej szkody. Istotnym postanowieniem ww. rozporządzenia jest także zobowiązanie Komisji do stałego monitoringu importu wrażliwych produktów rolnych z krajów Mercosur i prezentowania w tej sprawie raportu przynajmniej co 6 miesięcy.

W kontekście handlu z krajami trzecimi, w tym z krajami Mercosur, należy również pamiętać o przyjętym na poziomie UE rozporządzeniu 2023/1115 w sprawie wylesiania¹. Zgodnie z tym rozporządzeniem, wprowadzenie na rynek UE (również przywóz z krajów trzecich, w tym z Mercosur) bydła, kakao, kawy, palmy olejowej, kauczuku, soi i drewna oraz produktów pochodnych (np. wołowiny, oleju palmowego, surowców do produkcji pasz na bazie soi) będzie dozwolone tylko po wykazaniu, że ich produkcja nie powoduje niszczenia lasów (wylesiania). Poszczególne państwa członkowskie UE przyjmują krajowe przepisy implementujące stosowny system kontroli. W przygotowanym przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska projekcie stosownej ustawy² wyznaczone mają zostać organa urzędowej kontroli żywności, jak i zakres tej kontroli celem zapobiegania wprowadzaniu na rynek produktów pochodzących z wylesionych i zdegradowanych terenów w krajach trzecich.

Ponadto Komisja Europejska zapowiedziała utworzenie unijnego funduszu bezpieczeństwa tzw. *Unity Safety Net*, którego środki służyć będą finansowaniu instrumentów wsparcia rolników w razie szeroko rozumianych zakłóceń rynkowych, w tym ewentualnych zakłóceń powodowanych przez umowy handlowe UE z krajami trzecimi. Kwota planowana na fundusz *Unity Safety Net* wynosi w sumie 6,3 mld EUR w okresie Wieloletnich Ram Finansowych 2028–2034. Środki te mają być wykorzystywane do finansowania działań

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1115 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie udostępniania na rynku unijnym i wywozu z Unii niektórych towarów i produktów związanych z wylesianiem i degradacją lasów oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 995/2010.

² Projekt ustawy o ochronie rynku i konkurencyjnej gospodarce przed produktami i towarami powodującymi wylesianie oraz degradację lasów (nr UC101 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów).

interwencyjnych w przypadku wystąpienia zakłóceń na rynku (np. jako skutek uboczny umowy handlowej, czy w wyniku wzrostu kosztów produkcji lub nagłej zmiany popytu). Ten nowy mechanizm zastąpi tzw. rezerwę rolną Wspólnej Polityki Rolnej, a jego proponowany budżet jest dwa razy wyższy niż budżet rezerwy.

Szeroki zakres wsparcia sektora rolnego przewidują działania Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ich celem jest m.in. wspieranie działań mających na celu utrzymanie bezpieczeństwa żywnościowego Polski, poprawa konkurencyjności międzynarodowej polskiego sektora rolno-żywnościowego w obliczu nowych wyzwań, w tym związanych z coraz większą konkurencją zewnętrzną. Szczegółowe informacje na ten temat zostały zawarte we wspólnej [odpowiedzi na interpelację nr 13820](#) złożoną przez posła Macieja Małeckiego (pytanie 5) opublikowanej na stronie internetowej Sejmu RP.

Warto również pamiętać, że ważnym elementem Wspólnej Polityki Rolnej stabilizującym sytuację dochodową gospodarstw w warunkach niestabilności relacji cen jest wsparcie finansowe, zarówno w formie płatności bezpośrednich jak i wsparcia działań inwestycyjnych.

Ad 4.

Dla większości nieprzetworzonych produktów spożywczych prawo unijne wprowadziło wymóg podawania kraju pochodzenia obowiązujący jednakowo we wszystkich państwach UE. Obowiązkowe podawanie kraju pochodzenia wymagane jest na podstawie szczegółowych przepisów unijnych dla:

- świeżych owoców i warzyw;
- wołowiny i cielęciny (konieczność podawania kraju: urodzenia, chowu, uboju i rozbioru);
- surowego, opakowanego mięsa ze świń, kóz, owiec i drobiu (kaczki, gęsi, kury, indyki);
- ryb i owoców morza;
- miodu;
- wina (kraj, w którym wyprodukowane są winogrona);
- oliwy z oliwek;
- jaj (nadruk symbolu literowego kraju pochodzenia).

W przypadku świeżych owoców i warzyw ich jakość handlowa i znakowanie są uregulowane przepisami UE. Zgodnie z art. 76 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013³ produkty sektora owoców i warzyw, które mają zostać sprzedane konsumentowi jako produkty świeże, mogą być wprowadzane do obrotu tylko, jeżeli mają solidną i właściwą jakość handlową oraz jeżeli wskazano państwo pochodzenia.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.)

Normy jakości handlowej dla świeżych owoców i warzyw są określone w załączniku I rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2023/2429⁴. Elementem norm handlowych jest znakowanie, w tym państwem pochodzenia. Zgodnie z art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia na etapie sprzedaży detalicznej szczegółowe informacje wymagane w tych przepisach, są czytelne i dobrze widoczne. Produkty mogą być wystawione na sprzedaż pod warunkiem, że detalista umieści w widocznym miejscu w pobliżu produktu czytelne, szczegółowe informacje dotyczące państwa pochodzenia oraz, w stosownych przypadkach, klasy produktu, jego wielkości, odmiany lub typu handlowego, w sposób pozwalający uniknąć wprowadzenia konsumenta w błąd.(...) W przypadku wskazania państwa, w którym znajduje się pakujący lub wysyłający, lub gdy wskazana odmiana przywołuje miejsce, litery, którymi zapisuje się państwo pochodzenia, są większe i bardziej widoczne niż litery, którymi zapisuje się państwo, w którym znajduje się pakujący i/lub wysyłający oraz odmianę, jeżeli są różne.

Od dnia 1 stycznia 2025 r. obowiązek podawania państwa pochodzenia rozszerzono na dojrzewające banany, suszone owoce, w tym suszone figi, suszone winogrona, suszone cytrusy, a także migdały, łuskane orzechy, grzyby nieuprawne, kapary i szafran.

Jednocześnie należy wskazać, że w przypadku owoców i warzyw importowanych z krajów Mercosur, Polska sprowadza z tego kierunku przede wszystkim owoce tropikalne (np. daktyle, ananasy, mango, awokado), cytrusy i melony (w 2024 r. import tych trzech kategorii produktów stanowił 94% całego importu owoców z krajów Mercosur). Jeśli chodzi o warzywa w 2024 r. importowano do Polski z krajów Mercosur przede wszystkim suszone warzywa strączkowe (83% udziału w ogólnym imporcie warzyw z tego kierunku). Są to produkty niewrażliwe z punktu widzenia znaczenia dla produkcji krajowej.

Obowiązek znakowania krajem pochodzenia mięsa, jaj i miodu został uregulowany przepisami unijnymi, jak i przepisami krajowymi. Przepisy unijne regulują tę kwestię dla mięsa wieprzowego, koziego, owczego i drobiowego schłodzonego i zamrożonego, sprzedawanego w opakowaniach (rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 1337/2013⁵). Przepisy krajowe co do podawania kraju pochodzenia dla tej samej grupy mięsa, lecz sprzedawanego bez opakowań, zostały wprowadzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 grudnia 2017 r.⁶ Znakowanie miodu i jaj krajem pochodzenia wynika z przepisów unijnych, które zostały implementowane do prawa

⁴ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/2429 z dnia 17 sierpnia 2023 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do norm handlowych dotyczących sektora owoców i warzyw, niektórych przetworów owocowych i warzywnych oraz sektora bananów oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1666/1999 oraz rozporządzenia wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 i (UE) nr 1333/2011 (Dz. Urz. UE L 2023/2429 z 03.11.2023)

⁵ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1337/2013 ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu (Dz.U. L 335/19 z 14.12.2013)

⁶ Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. poz. 2461)

polskiego w przepisach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r.⁷

W przypadku mięsa wołowego kwestie znakowania krajem pochodzenia, są uregulowane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1760/2000⁸ oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1825/2000 z dnia 25 sierpnia 2000 r. określającym szczegółowe przepisy stosowania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny⁹.

Dla pozostałych środków spożywczych stosuje się ogólne przepisy dotyczące wskazywania kraju pochodzenia zawarte w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności¹⁰.

Jak wynika z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, wskazanie kraju lub miejsca pochodzenia jest obowiązkowe w przypadku, gdy zaniechanie ich wskazania mogłoby wprowadzać w błąd konsumenta co do rzeczywistego kraju lub miejsca pochodzenia środka spożywczego, w szczególności, gdyby informacje towarzyszące środkowi spożywczemu lub etykieta jako całość mogły sugerować, że dany środek spożywczy pochodzi z innego kraju lub miejsca. Zatem w każdym przypadku, gdy w oznakowaniu produktu znajdują się jakiegokolwiek elementy słowne lub graficzne sugerujące, że produkt pochodzi z określonego kraju lub miejsca, a faktycznie tak nie jest, na etykiecie obowiązkowo musi być podane rzeczywiste pochodzenie produktu.

Rozporządzenie (UE) nr 1169/2011 przewiduje jeszcze jeden obowiązek, według którego, jeżeli jest podany kraj lub miejsce pochodzenia danego środka spożywczego i gdy nie jest on taki sam jak kraj lub miejsce pochodzenia jego podstawowego składnika, to należy podać również kraj lub miejsce pochodzenia tego podstawowego składnika, bądź też powinno się wskazać, że kraj lub miejsce pochodzenia tego podstawowego składnika jest inne niż kraj lub miejsce pochodzenia środka spożywczego. Co istotne, stosowanie tego obowiązku uzależnione zostało od przyjęcia aktu wykonawczego przez Komisję. Został on wydany w formie rozporządzenia (UE) nr 2018/775¹¹, które obowiązuje od 1 kwietnia 2020 r. Rozporządzenie to określa zasady podawania w oznakowaniu informacji o

⁷ Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz.U. z 2015 r. poz. 29, z późn. zm.)

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000)

⁹ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1825/2000 z dnia 25 sierpnia 2000 r. określające szczegółowe przepisy stosowania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (Dz.U. L 216 z 26.8.2000)

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady 11(WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18 ze zm.)

¹¹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/775 z dnia 28 maja 2018 r. ustanawiające zasady stosowania art. 26 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, w odniesieniu do reguł dotyczących wskazywania kraju lub miejsca pochodzenia podstawowego składnika środka spożywczego (Dz. U. L 131 z 29.05.2018 r., str. 8)

pochodzeniu „składnika podstawowego” (zdefiniowanego w przepisie art. 2 pkt 2 lit c rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 tj. najważniejszego ilościowo lub jakościowo), w przypadku, gdy podmiot odpowiadający za oznakowanie produktu umieści na opakowaniu w jakiegokolwiek formie – w postaci oświadczeń, ilustracji, symboli lub wyrażeń, odnoszących się do miejsc lub obszarów geograficznych – informacje odnoszące się lub sugerujące kraj lub miejsce pochodzenia środka spożywczego, a pochodzenie „składnika podstawowego” jest inne niż kraj lub miejsce pochodzenia tego środka spożywczego.

Niezależnie od przepisów unijnych Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi celem zapewnienia konsumentom widocznego rozróżnienia pochodzenia produktów nieprzetworzonych, wprowadziło przepisami krajowymi obowiązek znakowania: ziemniaków, mięsa ze świń, owiec, kóz i drobiu, owoców i warzyw sprzedawanych bez opakowań (luzem) - grafiką przedstawiającą flagę państwa pochodzenia.

Obowiązek prezentacji grafiki przedstawiającej flagę państwa pochodzenia w oznakowaniu środków spożywczych, został wprowadzony przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych dla:

- ziemniaków sprzedawanych luzem (rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych¹²),
- mięsa świeżego, schłodzonego i zamrożonego ze świń, owiec, kóz i drobiu sprzedawanego luzem (rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 czerwca 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych¹³). Flaga państwa pochodzenia ma odnosić się zarówno do kraju chowu, jak i kraju uboju. Tylko mięso ze zwierząt urodzonych w Polsce, chowanych i ubitych w Polsce może mieć znak PRODUKT POLSKI lub identyfikację „Pochodzenie: Polska”.
- świeżych owoców i warzyw oraz bananów sprzedawanych bez opakowań, dla których prawodawstwo unijne nakłada obowiązek podawania kraju pochodzenia (rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 listopada 2025 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych) - obowiązuje od 17 lutego 2026 r.¹⁴.

W związku z powyższym konsumenci w Polsce, mają zapewnioną prawnie, regulacjami unijnymi i krajowymi, możliwość identyfikacji kraju pochodzenia wymienionych powyżej środków spożywczych na etapie sprzedaży detalicznej.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Tomasz Lewandowski

¹² Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 kwietnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz.U. 2019 poz. 754).

¹³ Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 czerwca 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz.U. 2020 poz. 1149).

¹⁴ Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 listopada 2025 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. 2025 poz. 1574).

Podsekretarz Stanu
/ kwalifikowany podpis elektroniczny /
w Ministerstwie Rozwoju i Technologii

Załączniki

1. Informacja MRiRW dla Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Senatu RP na temat umowy handlowej pomiędzy UE a krajami Mercosur i jej wpływu na sytuację w rolnictwie.
2. Załącznik do informacji MRiRW - kontyngenty taryfowe przewidziane w umowie UE-Mercosur.

Do wiadomości

1. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
2. Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych:

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. L 119 z 4 maja 2016 r., z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Finansów i Gospodarki, którego obsługę zapewnia Ministerstwo Rozwoju i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, e-mail: kancelaria@mrit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MRPiT/SkrytkaESP, adres do doręczeń elektronicznych: AE:PL-68477-29007-EFSHR-25. Wykonującym obowiązki administratora jest dyrektor Departamentu Handlu i Współpracy Międzynarodowej w MRiT.
2. Jeśli ma Pani/Pan pytania dotyczące przetwarzania Pani/Pana danych osobowych, a także przysługujących Pani/Panu praw, może się Pani/Pan kontaktować z Inspektorem Ochrony Danych w MRiT wysyłając informację na skrzynkę: iod@mrit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2024 r. poz. 907), oraz w związku z § 162 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) oraz art. 193 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M. P. z 2022 r. poz. 990).
4. Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interwencję poselską lub senatorską lub interpelację/zapytanie poselskie.
5. Odbiorcami Pani/Pana danych osobowych mogą być:
 - organy władzy publicznej oraz podmioty wykonujące zadania publiczne lub działające na zlecenie organów władzy publicznej, w zakresie i w celach, które wynikają z przepisów powszechnie obowiązującego prawa (np. na żądanie sądów, urzędów skarbowych, Prokuratury lub Policji);
 - inne podmioty, które na podstawie stosownych umów podpisanych z MRiT przetwarzają dane osobowe, dla których Administratorem jest Minister Finansów i Gospodarki (np. podmioty świadczące usługi prawne, dostawcy systemów informatycznych i usług IT oraz telekomunikacyjnych, operatorzy pocztowi i kurierzy).
6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celu ich przetwarzania tj. do chwili załatwienia sprawy, w której zostały one zebrane, a następnie – w przypadkach, w których wymagają tego przepisy ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2020 r. poz. 164 ze zm.) – przez czas określony w tych przepisach.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
8. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
9. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia i udzielenia odpowiedzi na interpelację/zapytanie/interwencję.
10. W związku z przetwarzaniem Pani/Pana danych osobowych przysługują Pani/Panu następujące prawa:
 - prawo dostępu do swoich danych oraz otrzymania ich kopii zgodnie z art. 15 RODO;
 - prawo do sprostowania (poprawiania) swoich danych, jeśli są błędne lub nieaktualne, zgodnie z art. 16 RODO;
 - prawo do ograniczenia przetwarzania danych zgodnie z art. 18 RODO.
11. W przypadku powzięcia informacji o niezgodnym z prawem przetwarzaniu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Pani/Pana danych osobowych, przysługuje Pani/Panu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego właściwego w sprawach ochrony danych osobowych, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, ul. Moniuszki 1A 00-014 Warszawa.